

Appelkammerets afgørelse: Afvisning af klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7 i Rådets forordning nr. 207/2009, idet appelkammeret i) på den ene side korrekt erkendte, at »CASTEL« var en anerkendt oprindelsesbetegnelse for vin, og dog på den anden side urigtigt vurderede, at det anfægtede varemærke »CASTEL« var åbenbart forskelligt fra »Castell«, og således fastslog, at det anfægtede varemærke kunne registreres, ii) fastslog, at »CASTEL« var et almindeligt brugt ord for »slot« i vinindustrien, men herved undlod at konkludere, at »CASTEL« følgelig ikke kunne registreres; tilsidesættelse af artikel 63, 64, 75 og 76 i Rådets forordning nr. 207/2009, idet appelkammeret ikke tog hensyn til de fremførte faktiske omstændigheder og argumenter; tilsidesættelse af artikel 65 i Rådets forordning nr. 207/2009, idet appelkammeret handlede ultra vires ved at begrunde sin afgørelse med henvisning til en »samtidig ukontroversiel tilstedeværelse«, selv om denne doktrin ikke er relevant ved registreringen af et varemærke.

forordning nr. 207/2009 samt som følge af manglende begrundelse.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger samt omkostningerne ved sagen for appelkammeret.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-varemærke, der begæres erklæret ugyldigt: Ordmerket »GRUPPO SALINI« (registreringsansøgning nr. 3 832 161) for tjenesteydelser i klasse 36, 37 og 42

Indehaver af EF-varemærket: SA.PAR. Srl

Indgiveren af begæringen om, at EF-varemærket erklæres ugyldigt: SALINI COSTRUTTORI S.p.A.

Varemærkerettigheder påberåbt af indgiveren af ugyldighedsbegæringen: Varemærke, der er vitterlig kendt i Italien, de facto varemærke, domænenavn og selskabsnavn »SALINI« for tjenesteydelser i klasse 36, 37 og 42.

Sag anlagt den 4. august 2010 — SA.PAR. mod KHIM — Salini Costruttori (GRUPPO SALINI)

(Sag T-321/10)

(2010/C 260/34)

Stævningen er affattet på italiensk

Parter

Sagsøger: SA.PAR. Srl (Rom, Italien) (ved advokat A. Masetti Zannini de Concina, advokat M. Bussoletti og advokat G. Petrocchi)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Salini Costruttori SpA (Rom, Italien)

Sagsøgerens påstande

— Sagsøgeren gives medhold.

— Afgørelse truffet den 21. april 2010 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) annulleres som følge af tilsidesættelse af artikel 52, stk. 1, litra b), og artikel 53, stk. 1, litra a), i

Annulationsafdelingens afgørelse: Afslag på ugyldighedsbegæringen

Appelkammerets afgørelse: Annullation af den anfægtede afgørelse og EF-varemærket erklæret ugyldigt.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 53, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009 om EF-varemærker, sammenholdt med artikel 8, stk. 1, litra b), og samme artikels stk. 2, litra c), samt af artikel 52, stk. 1, litra b), og manglende begrundelse.

Sag anlagt den 30. juli 2010 — Clasado mod Kommissionen

(Sag T-322/10)

(2010/C 260/35)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Clasado Ltd. (Milton Keynes, Det Forenede Kongerige) (ved barrister G.C. Facenna samt solicitors M.E. Guinness og M.C. Hann)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Annullation af de dele af Kommissionens forordning (EU) nr. 382/2010 ⁽¹⁾ og nr. 384/2010 ⁽²⁾ af 5. maj 2010, der vedrører de sundhedsanprisninger, som sagsøgeren har indgivet med hensyn til Bimuno^{BT} (BGOS) Prebiotic.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med nærværende søgsmål nedlægger sagsøgeren i henhold til artikel 263 TEUF påstand om annullation af de dele af Kommissionens forordning (EU) nr. 382/2010 og nr. 384/2010 af 5. maj 2010, hvori det er blevet besluttet, at de sundhedsanprisninger, som sagsøgeren har indgivet med hensyn til Bimuno^{BT} (BGOS) Prebiotic, der er et præbiotisk kosttilskud, som er udviklet til at styrke menneskers immunsystem og gastro-intestinale sundhed, og som nedsætter risikoen for rejsediarré, ikke opfylder kravene i forordning (EF) nr. 1924/2006 ⁽³⁾, og således ikke bør godkendes.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført følgende anbringender:

For det første har Kommissionen ved vedtagelsen af de omhandlede forordninger tilsidesat en væsentlig formforskrift, nemlig den procedure, hvorefter sagsøgeren og offentligheden kan fremsætte bemærkninger, jf. artikel 16, stk. 6, og artikel 17 i forordning (EF) nr. 1924/2006.

For det andet har Kommissionen ved at handle således med urette set bort fra artikel 38, stk. 1, i forordning (EF) nr. 178/2002 ⁽⁴⁾, der har til formål at sikre, at der er en høj grad af åbenhed omkring udførelsen af Den Europæiske Fødevarsikkerhedsautoritets aktiviteter.

Herudover er de omhandlede forordninger blevet vedtaget på grundlag af en retsvildfarelse, idet det er blevet fastslået, at de supplerende bemærkninger, som Den Europæiske Fødevarsikkerhedsautoritet har fremsat vedrørende sagsøgerens ansøgninger den 4. december 2009, ikke udgør den udtalelse, eller en del af den udtalelse, der henvises til i artikel 16 i forordning (EF) nr. 1924/2006.

Endvidere blev Kommissionens forordninger, som påstås annulleret, vedtaget ved tilsidesættelse af Clasados ret til at blive hørt, jf. artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ⁽⁵⁾, og Clasados berettigede forventninger.

Endelig har Kommissionen også tilsidesat retten til god forvaltning, som er et af de generelle principper, der er fælles for medlemsstaternes forfatningsmæssige traditioner, og navnlig dens forpligtelse til, som beslutningstageren i henhold til artikel 17 i forordning (EF) nr. 1924/2006, omhyggeligt og uafhængigt at prøve alt relevant materiale, den bliver forelagt.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 382/2010 af 5.5.2010 om afvisning af visse andre sundhedsanprisninger af fødevarer end dem, der henviser til en reduceret risiko for sygdom og til børns udvikling og sundhed (EUT L 113, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 384/2010 af 5.5.2010 om henholdsvis godkendelse og afvisning af visse sundhedsanprisninger af fødevarer, der henviser til en reduceret risiko for sygdom og til børns udvikling og sundhed (EUT L 113, s. 6).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 af 20.12.2006 om ernærings- og sundhedsanprisninger af fødevarer (EUT L 404, s. 9).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28.1.2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarsikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarsikkerhed (EFT L 31, s. 1).

⁽⁵⁾ Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (EUT 2010 C 83, s. 389).